

I § 43 gives nærmere Regler om de foran omhandlede Anstalters Anlæg m. v., om reglementariske Bestemmelser for deres Benyttelse, Straffe og Sikringsmidler overfor de der indlagte samt om Tilsynet med, hvorledes Ordningen gennemføres, og i § 44 fastslaas, at enhver, der søger Hjælp i Henhold til Loven, maa finde sig i de Undersøgelser, der er nødvendige for at konstatere, om den kan ydes.

Efter § 45 kan ingen offentlig understøttet vægre sig ved at lade sig forsørge udenfor sin Opholdskommunes Grænser, hvor dette kan ske, eller hvor den til Formaalet svarende Forsorg i modsat Fald ikke eller kun ved uforholdsmæssig store Udgifter vilde kunne finde Sted.

Vægrer en trængende sig ved at modtage Hjælpen i den Form eller paa det Sted, det sociale Udvalg i Henhold til denne Lov bestemmer, kan han vel indanke Afgørelsen i Overensstemmelse med Reglerne i § 50, men han maa indtil videre rette sig efter Udvalgets Bestemmelser.

I § 46 bestemmes, at den trængende, som er anbragt paa en Arbejdskoloni, en Arbejdsanstalt eller en Tvangsarbejdsanstalt, er forpligtet til efter Bestyrelsens Bestemmelse at udføre ethvert til hans Evner og Kræfter svarende Arbejde, ogsaa udenfor Anstalten. Dog kan han ikke mod sin Villie udlejes til Arbejde for private.

I §§ 47—49 findes Straffebestemmelser for Tilsnigelse af Hjælp ved lønagtige Meddelelser eller for falske Forklaringer, i § 48 bestemmes, at den, der har gjort sig skyldig i et saadant Forhold og i den Anledning er *frakendt de borgerlige Rettigheder*, kan, indtil han maatte have generhvervet disse, kun erholde Fattighjælp — er de borgerlige Rettigheder ikke frakendt ham, kan han, for saa vidt Forseelsen er begaaet i egen Forsørgelsessag, ikke i det første Aar opnaa anden Hjælp end Fattighjælp —, og i § 49 fastsættes, at Straffelovens Kapitel 16 om *Forbrydelser* i offentlig Tjeneste eller Hverv finder Anvendelse paa alle Personer, der deltager i *Administrationen* af denne Lov. Endvidere fastsættes, at hvis det viser sig, at en *Kommune* ved begaaede *Misligheder* er blevet befriet for en samme paa hvilende Forsørgelsesbyrde, skal Socialministeren bestemme, i hvilket Omfang paagældende Kommune desuagtet helt eller delvis skal bære Omkostningerne ved vedkommende trængendes fremtidige For-